

[Christophersen.]

række andre spørgsmål. Hvad skal vi foretage os for at forbedre de økonomiske og beskæftigelsesmæssige vilkår? Det er også spørgsmål, som er vigtige af ydre politiske grunde. Det er vigtigt for de demokratiske lande, som Danmark regner sig blandt og vil sammenlignes med, at vores indre økonomiske forhold bliver forbedret. Fuld beskæftigelse og økonomisk fremgang er den bedste sikkerhed for vore demokratier. Også af den grund er det derfor et alvorligt spørgsmål.

Men det er vigtigt, tror vi, at erkende, at vores udgangspunkt for en forbedring ikke er særlig godt, og at vi derfor ikke nu bør fortabe os i lette løsninger eller stole på, at ydre forhold uden videre også vil bringe os fremgang. Ganske vist har vi i vinterens løb gennem den midlertidige momsnedsettelse og fornuftige offentlige arbejder forhindret, at vinterledigheden nåede op på i nærheden af de 200.000. Det er også ganske rigtigt, som finansministeren sagde i sit indlæg, at septemberforliget har beskæftigelsesmæssige virkninger, som rækker helt frem til udgangen af det kommende finansår.

Men trods alt er disse ting kun en beskedent trøst. Fundamentalt set er situationen i Danmark i dag lige så utilfredsstillende som for 6 måneder siden eller for 12 måneder siden. Vi har ved udgangen af denne vinter en arbejdsløshed på vel omkring 150.000. Vi har i disse måneder nogle alt for dårlige eksporttal og nogle alt for dårlige importtal, som i fællesskab har ødelagt den midlertidige forbedring, som sidste år fandt sted i vores valutaregnskab. Det betyder, at vi ved siden af den store fortsatte arbejdsløshed nu må regne med i 1976 et underskud i vores betalingsmellemværende med udlandet på omkring 6 mia kr., hvor man for bare 3 måneder siden regnede med et noget mindre tal.

Og så har vi, som også ganske rigtigt påvist af finansministeren her i dag, en finanslov med et stort underskud, som afskærer både regeringen og folketinget fra at gå videre ad den vej, der hedder afgiftsnedsettelse og større offentlige udgifter til beskæftigelsesarbejder. Det er de alvorlige problemer, som vi står med, og det er ud fra de kendsgerninger, vi er nødt til at drøfte de kommende måneders økonomiske politik.

Efter venstres opfattelse understreger de alle sammen nødvendigheden af, at vi nu fører septemberforligets afgørende bestanddele ud i livet. Vi har loyalt medvirket til at gennemføre det, som indtil nu er ført ud i virkeligheden, og det har været ting, som har haft deres betydning, men det har alligevel været ting, som har haft en begrænset betydning i forhold til det, som står tilbage. Nu er vi nået frem til det, jeg vil karakterisere som den virkelig nødvendige politik, den, som giver os en chance for at løse problemerne, men naturligvis også den del af septemberaftalen, som kræver både en offervilje og en forståelse i befolkningen. Det er om de opgaver, vi derfor nu må samle kræfterne, og der er tre hovedpunkter, som jeg synes det er rigtigt i dag at nævne og præcisere som dem, der er de væsentlige for os.

For det første er det vigtigt, at der nu hurtigt lægges en ramme for omkostningsudviklingen frem til 1979. Det er det, som er det helt centrale i aftalen fra september, at vi over en årrække må stabilisere det danske omkostningsniveau, sådan at de andre lande kan indhente os, og sådan at vi dermed reelt kan styrke vores konkurrenceevne. Det indebærer efter venstres opfattelse i virkeligheden en flerårig løn- og prispause, en periode, hvor der ikke er plads til nye tomme, generelle indtægtsforøgelser, som kun presser priser og omkostninger i vejret. Det er klart, at det nærmere indhold af en sådan ramme på mange måder må konkretiseres, og i videst muligt omfang ønsker vi, at det skal være organisationerne, som fortsat udfører den del af arbejdet, der hidtil har været deres. Men lige så klart er det, at det er folketingets opgave at fastlægge rammen, at stikke målene ud, og lige så klart må det være, at den ramme må alle parter så respektere.

I forlængelse af dette og som det andet hovedpunkt ser vi en fastlæggelse af indkomstskattepolitikken, så den kan leve op til en flerårig omkostningspolitik, så den kan leve op til det, vi aftalte i septemberforliget, og så den kan erstatte eller kompensere manglende stigninger i pengeindkomsterne med reelle skattelettelse ikke mindst for de laveste indkomster. Med reelle skattelettelse mener vi, at det ikke skal være skattelettelse, som blot kommer til verden i kraft af, at man foretager en om-